

KOMENTÁŘ

1. Základní údaje o volbách

Na základě rozhodnutí prezidenta republiky **č. 38/2024 Sb.** o vyhlášení voleb do Evropského parlamentu proběhly ve dnech **7. a 8. června 2024** na území České republiky již páté volby do Evropského parlamentu. Ve všech členských státech Evropské unie proběhly volby v období od 6. do 9. června 2024, přičemž Česká republika byla jedním ze dvou členských států, kde se volby uskutečnily ve dvou dnech (spolu s Itálií). Poté, co se v neděli 9. června 2024 ve 23 hodin uzavřely volební místnosti v posledním členském státě, mohlo dojít ke zveřejnění volebních výsledků.

Volby do Evropského parlamentu se uskutečnily po uplynutí pětiletého volebního období v řádném termínu. Konaly se tajným hlasováním, na základě všeobecného, rovného a přímého volebního práva, podle zásady poměrného zastoupení.

Území České republiky tvořilo jeden **volební obvod** a kandidující politické subjekty podávaly pouze jednu kandidátní listinu platnou pro celou republiku. V zahraničí na zastupitelských úřadech se volby nekonaly, bylo však možné požádat si na zastupitelském úřadě o voličský průkaz a volit na území ČR.

V každé obci byly vytvořeny stálé volební okrsky tak, aby zahrnovaly přibližně 1 000 voličů. Pro vzdálené části obce bylo možno vytvořit samostatné volební okrsky i pro menší počet voličů. Volební okrsky stanovil starosta, nelze je měnit v době od vyhlášení voleb do vyhlášení celkových výsledků Státní volební komisí. Mimo toto období lze změny provést v souladu s § 26 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí, který obsahuje mj. možnost změny v případě, že dojde ke zvýšení nebo snížení počtu voličů ve volebním okrsku o jednu třetinu.

Celkem bylo pro tyto volby ve všech obcích vytvořeno **14 714 volebních okrsků**, ve kterých zabezpečovaly průběh voleb a zjišťování výsledků hlasování okrskové volební komise (dále jen „komise“). Mezi hlavní úkoly těchto komisí patří zejména zajistit průběh hlasování, bezprostředně po uzavření volebních místností posoudit v souladu s volebním zákonem platnost odevzdaných hlasovacích lístků, sečíst hlasy pro strany a přednostní hlasy pro kandidáty, vyhotovit Zápis o průběhu a výsledku hlasování ve volebním okrsku (dále jen „zápis“) a předat ho podepsaný přítomnými členy komise do dalšího zpracování na územně příslušném pracovišti ČSÚ u pověřeného obecního úřadu (dále jen „přebírací místo“). Kandidující subjekty mohly do komisí delegovat své zástupce a zajistit tak kontrolu procesu hlasování i sčítání hlasů.

Ve volbách do Evropského parlamentu bylo po odchodu Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku z Evropské unie voleno 720 poslanců, počet poslanců volených na území ČR se od roku 2019 nezměnil (21). Tyto mandáty byly po převzetí výsledků hlasování od všech komisí Českým statistickým úřadem na základě volebního zákona rozděleny mezi kandidující politické subjekty, které splnily volebním zákonem stanovené podmínky.

Právo volit na území České republiky měl každý občan ČR, který alespoň ve druhý den voleb dosáhl věku nejméně 18 let a občan jiného členského státu, který alespoň ve druhý den voleb dosáhl věku 18 let a byl po dobu nejméně 45 dnů přihlášen k trvalému pobytu nebo k přechodnému pobytu na území České republiky. Překážkami ve výkonu volebního práva jsou zákonem stanovené omezení osobní svobody z důvodu ochrany zdraví lidu a omezení svéprávnosti k výkonu volebního práva.

Voliči byli zapsáni v **seznamech voličů** pro volby do Evropského parlamentu (blíže viz § 28 volebního zákona), každý volič mohl být zapsán pouze v jednom seznamu voličů. Voličům, kteří nemohli volit ve volebním okrsku, kde byli zapsáni do seznamu voličů, byla umožněna volba v kterémkoli okrsku na základě voličského průkazu. V seznamech voličů bylo pro volby do Evropského parlamentu uvedeno celkem 8 212 628 voličů.

Poslancem Evropského parlamentu může být na území České republiky zvolen každý občan České republiky a každý občan jiného členského státu, který je na území České republiky nejpozději druhý den voleb po dobu nejméně 45 dnů přihlášen k trvalému pobytu nebo k přechodnému pobytu na území České republiky,

alespoň druhý den voleb dosáhl věku 21 let, není omezena jeho svéprávnost k výkonu volebního práva, a jde-li o občana jiného členského státu, není v členském státě, jehož je státním občanem zbaven práva být volen do Evropského parlamentu. Jde-li o občana jiného členského státu, který je zároveň občanem více členských států, nesmí být zbaven práva být volen do Evropského parlamentu ani v jednom z nich.

Kandidátní listiny pro volby do Evropského parlamentu mohly podávat registrované politické strany a politická hnutí, jejichž činnost nebyla pozastavena a jejich koalice nejpozději v termínu 66 dní před prvním dnem voleb registračnímu úřadu (Ministerstvu vnitra). Každá politická strana (hnutí) mohla podat pouze jednu samostatnou kandidátní listinu; pokud politická strana (hnutí) podala samostatně kandidátní listinu, nemohla již být součástí koalice. Každá politická strana (hnutí) mohla být součástí pouze jedné koalice. Kandidát mohl být uveden pouze na jedné kandidátní listině, duplicitní kandidaturu na více kandidátních listinách volební zákon nepřipouští.

Náležitosti kandidátních listin stanovuje § 22 volebního zákona. Kromě názvu politické strany, politického hnutí nebo koalice (dále jen „volební strana“) byli na kandidátní listině uvedeni všichni její kandidáti v pořadí stanoveném volební stranou. Každá volební strana mohla uvést na kandidátní listině nanejvýš o jednu třetinu více kandidátů, než kolik poslanců bylo voleno, tedy maximálně 28 kandidátů. Tito kandidáti museli se svou kandidaturou za tento kandidující subjekt písemně souhlasit.

U každého kandidáta bylo uvedeno jeho pořadí na kandidátní listině, jméno a příjmení, věk ke druhému dni voleb, pohlaví, povolání, obec trvalého pobytu nebo, jde-li o občana jiného členského státu, obec pobytu podle zvláštního právního předpisu, název politické strany nebo politického hnutí, jehož je členem (tj. politická příslušnost), nebo údaj, že kandidát není členem žádné politické strany nebo politického hnutí (tj. bez politické příslušnosti) a v případě koalice také název politické strany nebo politického hnutí, které kandidáta navrhlo (tj. navrhuje strana).

Pořadí kandidátů na kandidátní listině vyjádřené pomocí arabské číslice určovalo současně pořadí, ve kterém byly stranou získané mandáty přidělovány jednotlivým kandidátům, tedy ve kterém byli zvoleni. Toto pořadí mohli voliči ovlivnit využitím práva udělit kandidátovi přednostní hlas označením až dvou kandidátů na hlasovacím lístku.

Po přezkoumání podaných kandidátních listin a odstranění závad Ministerstvo vnitra nejpozději do 48 dnů před prvním dnem voleb rozhodlo o registraci kandidátní listiny, případně o odmítnutí kandidátní listiny nebo o škrtnutí kandidáta na kandidátní listině. Zaregistrováno bylo Ministerstvem vnitra 30 volebních stran (jejich seznam je uveden v Příloze 3), kandidátní listina volební strany Moravské zemské hnutí zaregistrována nebyla.

Seznam řádně podaných kandidátních listin byl po kontrolách správnosti údajů o kandidátech předán Státní volební komisi, která losem určila volebním stranám číslo pro označení jejich hlasovacího lístku. Po zaplacení volebním zákonem požadovaného příspěvku volební strany na volební náklady a následném zaregistrování kandidátních listin zajistilo Ministerstvo vnitra tisk hlasovacích lístků.

Kandidát se mohl do 48 hodin před zahájením hlasování písemně vzdát své kandidatury, zmocněnec volební strany mohl písemně kandidáta z kandidátní listiny ve stejné lhůtě odvolat nebo mohl kandidát jiného členského státu EU být v domovském státě zbaven práva být volen (dále jen „odvolaný kandidát“). Prohlášení o vzdání se nebo odvolání kandidatury nebylo možné vzít zpět. Jestliže byl kandidát odvolán nebo se vzdal kandidatury před registrací kandidátní listiny, pak nebyl takový kandidát uveden na hlasovacím lístku. Pokud se tak stalo po zaregistrování kandidátní listiny, zůstaly údaje o kandidátu na hlasovacím lístku, ale při posuzování přednostních hlasů a rozdělování mandátů se k odvolaným kandidátům nepřihlíželo. Informace o odstoupivších kandidátech byly uveřejněny ve všech volebních místnostech.

2. Působnost ČSÚ ve volbách

Na zajištění přípravy a průběhu voleb se podílel také Český statistický úřad (dále jen „ČSÚ“), jako jeden ze zákonem určených volebních orgánů. Hlavním úkolem ČSÚ bylo stanovení závazného systému zjišťování a zpracování výsledků voleb, příprava metodických materiálů a proškolení zákonem určených členů okrskových volebních komisí, převzetí výsledků hlasování v okrscích a zjištění celkového výsledku voleb (včetně rozdělení mandátů volebním stranám a určení mandátu jednotlivým kandidátům). Úkol ČSÚ ve volbách byl rámcově vymezen také zákonem č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.

Způsob zpracování, postup pracovníků ČSÚ v jednotlivých fázích zpracování, popis technických zařízení a funkcí programového vybavení byl dán technickým projektem a příslušnou dokumentací pro obsluhu počítačů. Součástí těchto dokumentů byl i popis bezpečnostních opatření proti zanesení chyb komisí do systému zpracování a podrobný popis systému prezentace výsledků voleb.

Úkolem ČSÚ byl také výběr a příprava zaměstnanců, kteří museli být pro výkon svěřených činností vyškoleni a vybaveni písemným pověřením ve smyslu § 12 volebního zákona. Šlo zejména o zajištění činnosti přebíracích míst ČSÚ, vytvářených u pověřených obecních úřadů a v Praze, Plzni, Brně a Ostravě u úřadů městských částí a městských obvodů v celkovém počtu více než 500 přebíracích míst. Na všech regionálních přebíracích místech ČSÚ zabezpečovalo zpracování výsledků voleb cca 2 500 osob, z toho 780 zaměstnancům bylo vydáno pověření ve smyslu volebního zákona.

Celý systém zpracování byl v úplné technologii kompletně ověřován před volbami v rámci celoplošných zkoušek zpracování na simulovaném příkladu a formou zátěžových testů. Dvě celoplošné zkoušky se konaly přímo na vytvořených přebíracích místech u pověřených obecních úřadů.

3. Hlasování a zjištění výsledků hlasování okrskovou volební komisí

Volič po příchodu do volební místnosti musel prokázat svou totožnost a státní občanství České republiky, případně občanství jiného členského státu, jehož občané jsou oprávněni volit ve volbách do Evropského parlamentu. Volič hlasoval osobně, zastoupení nebylo dle volebního zákona přípustné. S voličem, který nemohl sám upravit hlasovací lístek pro tělesnou vadu, nebo proto, že nemohl číst nebo psát, mohl být v prostoru určeném pro úpravu hlasovacích lístků jiný volič, který hlasovací lístek za něho upravil a vložil do úřední obálky (nesměl to však být člen komise). Ze závažných, zejména zdravotních důvodů, mohl volič požádat obecní úřad nebo ve dnech voleb komisi o to, aby mohl hlasovat mimo volební místnost. V takovém případě komise vyslala k voliči dva své členy s přenosnou volební schránkou. I v tomto případě musela být zachována tajnost hlasování.

Hlasovací lístky byly na základě seznamu voličů doručovány voličům nejpozději 3 dny před volbami, případně je volič obdržel přímo od komise ve volební místnosti. Účast ve volbách byla komisí zaznamenávána ve výpisech ze seznamu voličů. Uplatnění zásady, že jeden volič má jeden hlas, bylo zajištěno tím, že oprávněnému voliči byla komisí vydána úřední obálka, do které volič vložil hlasovací lístek vybrané volební strany.

Na hlasovacím lístku vloženém do úřední obálky mohl volič vyznačit, kterým z kandidátů dává přednost. To provedl tak, že maximálně u dvou kandidátů zakroužkoval pořadové číslo předtištěné u jména kandidáta.

Bezprostředně po ukončení hlasování zahájila komise zjišťování výsledků hlasování v okrsku. Nejprve dal předseda komise zapečetit nepoužité hlasovací lístky a úřední obálky. Poté dal otevřít volební schránku a úřední obálky v ní obsažené byly smíseny s úředními obálkami z přenosné volební schránky, pokud byla použita. Jiné písemnosti a volně vložené hlasovací lístky bez úřední obálky, které se nalézaly ve volební schránce, byly odloženy mimo plochu, na které se sčítají hlasy. V další fázi komise posuzovala obsah úředních obálek, vyjímala hlasovací lístky a vyhodnocovala hlasy pro jednotlivé volební strany. Platnost hlasovacího lístku potvrzovala s konečnou platností komise. Hlasovací lístek byl neplatný, pokud nebyl na předepsaném

tiskopise, nebo nebyl vložen do úřední obálky, nebo byl přetržený. Pokud byl v úřední obálce více než jeden platný hlasovací lístek pro volby do Evropského parlamentu, jednalo se o neplatný hlas. Po sečtení platných hlasů pro volební strany komise přistoupila k posouzení a sečtení přednostních hlasů pro jednotlivé kandidáty.

Při zjišťování výsledků hlasování byly komisemi dle zákona do zápisu a přílohy č. 1 zjišťovány tyto údaje:

- počet osob zapsaných do výpisů ze seznamu voličů pro volby do Evropského parlamentu,
- počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky,
- počet odevzdaných úředních obálek,
- počet platných hlasů odevzdaných ve volebním okrsku celkem,
- počet platných hlasů odevzdaných pro jednotlivé volební strany,
- počet platných přednostních hlasů pro jednotlivé kandidáty.

V poslední fázi zjišťování výsledků hlasování byl komisí vyhotoven ve dvojím stejnopise Zápis o průběhu a výsledku hlasování, který byl všemi přítomnými členy komise a zapisovatelem podepsán a následně osobně předán prostřednictvím určeného zástupce z řad komise na přebírací místo.

Po převzetí zápisu do dalšího zpracování obdrželi členové komise, pověření předáním zápisu, doklad ve formě počítačové sestavy, který osvědčuje, že výsledek hlasování ve volebním okrsku byl převzat do dalšího zpracování. Dále zástupci komise obdrželi opis uložených dat, kde si na místě mohli ověřit, že údaje zanesené ČSÚ do dalšího zpracování souhlasí s údaji zápisu. Zároveň vydal pověřený zaměstnanec ČSÚ přítomným zástupcům komise ústní pokyn k ukončení zasedání ve druhý den voleb

4. Zjišťování výsledků voleb

Vzhledem k tomu, že volební výsledky nesměly být zveřejněny před uzavřením poslední volební místnosti na území Evropské unie, zahájil ČSÚ v souladu s volebním zákonem sumarizaci výsledků hlasování ze všech volebních okrsků a následný výpočet výsledku voleb až v neděli 9. června 2024 tak, aby mohly být zveřejněny ve 23 hodin.

ČSÚ ze zápisů o průběhu a výsledku hlasování zjistil, kolik hlasů bylo odevzdáno pro každou volební stranu. Dále zjistil celkový počet odevzdaných platných hlasů pro všechny volební strany. Volební strany, které získaly alespoň 5 % z celkového počtu platných hlasů, postoupily do skrutinia. K volebním stranám, které nedosáhly požadované 5% hranice z celkového počtu platných hlasů, se nadále nepřihlíželo.

V dalším kroku se dělil celkový počet platných hlasů postupujících volebních stran postupně přirozenými čísly 1, 2, 3 atd. tak, aby počet dělících operací odpovídal počtu platných kandidátů, kteří byli uvedeni na hlasovacím lístku (d'Hondtova metoda). Podíly vypočítané tímto způsobem se seřadily podle velikosti sestupně až do počtu mandátů, které byly České republice přiděleny. Za každý podíl v této řadě získala volební strana jeden mandát. V případě rovnosti podílů byl rozhodující celkový počet hlasů, který získala volební strana, pokud byl i tento shodný, rozhodoval los.

Mandáty přidělené volebním stranám obdrželi jejich kandidáti podle pořadí, v jakém byli uvedeni na hlasovacím lístku, pokud přednostní hlasy voličů neurčily jiné pořadí. Podmínkou pro tuto změnu bylo, aby kandidát měl tolik přednostních hlasů, že to činilo nejméně 5 % z celkového počtu platných hlasů pro danou volební stranu. Takovému kandidátu náležel mandát přednostně, tj. posunul se v pořadí pro přidělení mandátu na první místo. Bylo-li takových kandidátů v rámci volební strany více, připadly mandáty těmto kandidátům postupně v pořadí podle nejvyššího počtu přednostních hlasů. Byl-li i počet přednostních hlasů stejný, rozhodovalo původní pořadí kandidáta na hlasovacím lístku. Ne zvolení kandidáti volebních stran s alespoň jedním mandátem se stali náhradníky.

Závazný systém zjišťování a zpracování výsledků voleb byl postaven na skutečnosti, že rozhodujícím momentem bylo schválení a podepsání zápisu příslušnou komisí. Volební legislativa již žádnému volebnímu

orgánu neukládala zápisy komisí přezkoumávat. ČSÚ upozorňuje komise na logické chyby v zápisu, který může v případě závažných chyb i odmítnout a stanovit komisi lhůtu, ve které má nedostatky odstranit.

Výsledky z volebních okrsků byly průběžně přejímány k uložení v centrální databázi po ukončení hlasování v druhý den voleb, tedy od soboty 8. června po 14. hodině. Následně byla činnost komisí ve dnech voleb postupně ukončována. Zpracování údajů z okrsků bylo rychlé, plynulé a bez zásadních komplikací. Výsledky z 95 % volebních okrsků byly zpracovány za cca 2 a 3/4 hodiny od uzavření volebních místností (konkrétně v 16:47), v poslední fázi zpracování následovaly zejména městské okrsky s vyšším počtem voličů a hlasů a okrsky, kterým byl na přebíracím místě ČSÚ vystaven záznam o odmítnutí zápisu a komise tak musela zápis přepracovat. Poslední okrsek byl zpracován v sobotu 8. června v 19:40. Výsledky hlasování tak odevzdalo ke zpracování 100 % volebních okrsků. Po převzetí výsledků za všechny okrsky, které předaly zápis ve stanovené lhůtě, bylo zpracování výsledků voleb přerušeno a data zabezpečena.

Ve zpracování se opět pokračovalo v neděli 9. června 2024 tak, aby do doby možného zveřejnění po 23. hodině byla provedena postupná sumarizace, zjištění celkových výsledků hlasování za ČR, určení do skrutinia postupujících volebních stran, rozdělení mandátů jednotlivým stranám a kandidátům ve skrutiniu a vyhotovení zápisu o výsledcích voleb na území České republiky. Po ukončení hlasování ve všech členských státech Evropské unie, tedy v neděli 9. června 2024 ve 23:00 hodin, mohly být zpracované výsledky voleb za ČR zveřejněny.

Svůj hlavní úkol, zpracovat výsledky voleb v nejvyšší kvalitě při zajištění bezpečnosti systému a ochrany dat do okamžiku zveřejnění i následné informovanosti médií a veřejnosti, ČSÚ zajistil kvalitně a k jeho práci nebyly žádné připomínky.

Celkové výsledky voleb do Evropského parlamentu schválila Státní volební komise dne 10. června 2024 a zveřejnila sdělením **č. 148/2024 Sb.** Úplné soubory výsledků voleb v základním členění podle volebních okrsků jsou i nadále uchovávány v ČSÚ a zveřejněny v prezentačním systému na webové stránce www.volby.cz. Dostupné jsou i příslušné číselníky a výsledky ve formátu „otevřených dat“ pro analytické účely.

5. Základní informace o volebních stranách a jejich výsledcích ve volbách

Volby do Evropského parlamentu 2024 proběhly na území České republiky ve všech 14 714 volebních okrscích (dále jen „okrsek“). Výsledky hlasování odevzdalo ke zpracování 100 % okrsků. Jak lze vyčíst z tabulky 2a, voleb se z počtu 8 212 628 zapsaných voličů účastnilo 2 993 252 osob. Volební účast tak oproti posledním volbám do Evropského parlamentu v roce 2019 vzrostla o téměř 8 procentních bodů. Zatímco v roce 2019 přišlo k volbám do Evropského parlamentu pouhých 28,72 % oprávněných voličů, v roce 2024 dorazilo do volebních místností 36,45 % voličů. Volební účast ve volbách do Evropského parlamentu tak dosáhla rekordně vysoké hodnoty.

Celkem bylo na 30 registrovaných kandidátních listinách uvedeno 674 platných kandidátů, jeden kandidát byl odvolán v zákonné lhůtě 48 hodin před začátkem voleb. V porovnání s posledními volbami do Evropského parlamentu v roce 2019 se počet zaregistrovaných kandidátních listin snížil o 9 a počet platných kandidátů o 167 (v roce 2019 bylo do voleb zaregistrováno 39 kandidátních listin s celkem 841 platnými kandidáty, 3 kandidáti se po registraci vzdali kandidatury nebo byli odvoláni zmocněncem volební strany).

Samostatně kandidující politické strany a politická hnutí podaly 19 kandidátních listin, koalice politických stran a hnutí podaly zbylých 11 kandidátních listin (viz tabulka 1). Zákonem povolený maximální počet 28 platných kandidátů na kandidátní listině využilo celkem 17 kandidujících subjektů, naopak za volební stranu č. 7 Urza.cz: Nechceme vaše hlasy kandidoval pouze 1 platný kandidát.

Z celkového počtu 674 platných kandidátů kandidovalo 245 žen (36,4 %). Ve srovnání s předchozími volbami do Evropského parlamentu v roce 2019 tak došlo k výraznému zvýšení zastoupení počtu žen na kandidátních listinách v absolutním i relativním vyjádření, neboť v roce 2019 kandidovalo 201 žen, což představovalo pouhých 23,9 % kandidátů.

Největší podíl žen na kandidátní listině vykazovala v roce 2024 stejně jako v roce 2019 volební strana Demokratická strana zelených - ZA PRÁVA ZVÍŘAT, kde kandidující ženy tvořily dokonce většinu (89,3 %), oproti tomu žádná žena nebyla zastoupena na kandidátní listině dvou volebních stran – Urza.cz: Nechceme vaše hlasy a Volte Pravý Blok www.cibulka.net. Ze stran a hnutí, které jsou v roce 2024 zastoupeny v Poslanecké sněmovně, měla největší zastoupení žen na kandidátní listině Česká pirátská strana (46,4 %), naopak nejmenší zastoupení žen měly shodně 3 volební strany – ANO 2011, koalice SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09) a Starostové a osobnosti pro Evropu (28,6 %).

Volebním zákonem stanovený limit pro pasivní volební právo (právo být volen) je v České republice 21 let. Průměrný věk všech kandidátů byl ve volbách do Evropského parlamentu v roce 2024 47,6 let, stejný jako ve volbách v roce 2019. U mužů dosahoval průměrný věk 48,2 let a u žen 46,5 let. Nejvíce kandidátů u mužů náleželo do věkové kategorie 30-49 let (přes 43 % z celkového počtu kandidujících mužů), i u žen převládala věková kategorie 30-49 let (více než 50 % z celkového počtu kandidujících žen). Nejméně zastoupeni byli kandidáti ve věkové kategorii 70 a více let. Celkem 9 kandidátům bylo ve dnech voleb teprve 21 let, dvěma nejstarším kandidátům bylo v době konání voleb do Evropského parlamentu 81 let. Porovnání složení kandidátů podle pohlaví a věkových kategorií mezi volbami v roce 2019 a 2024 lze vyčíst z grafu 2.

V průměru nejstarší kandidáti kandidovali za volební stranu SENIOŘI SOBĚ (68,7 roku). Naopak nejmladší kandidáti usilovali o zvolení na kandidátní listině Liberální aliance nezávislých občanů (průměrný věk 36,6 let). Z politických stran a hnutí, které jsou v roce 2024 zastoupeny v Poslanecké sněmovně, byli stejně jako v roce 2019 nejstarší kandidáti hnutí SPD s průměrným věkem 52,4 let, oproti tomu nejmladší kandidáty (s průměrem 36,9 let) nominovala do voleb Česká pirátská strana.

Podle složení kandidátních listin, které lze vidět v tabulce 1, bylo 201 kandidátů bez politické příslušnosti, tedy 29,8 % všech kandidátů, což bylo méně než při volbách do Evropského parlamentu v roce 2019, kdy podíl kandidátů bez politické příslušnosti představoval 33,9 %.

Nejvyšší podíl kandidátů bez politické příslušnosti byl uveden na kandidátní listině Volte Pravý Blok www.cibulka.net (90 % kandidátů bez politické příslušnosti), oproti tomu na kandidátních listinách 3 politických subjektů (Urza.cz: Nechceme vaše hlasy, koalice SPOLU a SENIOŘI SOBĚ) nebyl uveden ani jeden platný kandidát bez politické příslušnosti. Z hlediska politické příslušnosti kandidátů byla nejpestřejší kandidátní listina ALIANCE ZA NEZÁVISLOST ČR, za kterou kandidovali členové 6 politických stran a hnutí.

Celkem ve volbách do Evropského parlamentu kandidovali členové 51 registrovaných politických stran a hnutí.

Volební strany, které v souhrnu za celé území ČR získaly alespoň 5 % z celkového počtu platných hlasů, postoupily do skrutinia, ve kterém byly rozdělovány mandáty. Do skrutinia postoupilo 7 z 30 do voleb zaregistrovaných volebních stran, mezi které bylo rozděleno 21 mandátů. Vítězem voleb se stalo hnutí ANO, které získalo 26,14 % platných hlasů a celkem sedm mandátů, další v pořadí byla kolice SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09), která získala ve volbách 22,27 % platných hlasů a 6 europoslaneckých mandátů. Volební strany PŘÍSAHA a MOTORISTÉ, STAČILO!, koalice KSČM, SD-NS, ČSNS a Starostové a osobnosti pro Evropu obdržely ve volbách po dvou mandátech, po jednom mandátu připadlo České pirátské straně a koalici SPD a Trikolora.

Strany postupující do skrutinia a počet získaných mandátů v EP celkem (dle vylosovaného čísla)

Číslo	Zkratka	Název	Počet získaných mandátů
3	SPD+Trikolora	SPD a Trikolora	1
9	AUTO+PŘÍSAHA	PŘÍSAHA a MOTORISTÉ	2
14	ANO	ANO 2011	7
17	KDU+ODS+TOP 09	SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09)	6

21	STAN+SLK	Starostové a osobnosti pro Evropu	2
23	Piráti	Česká pirátská strana	1
26	ČSNS+KSČM+SD-SN	STAČILO!, koalice KSČM, SD-SN, ČSNS	2

Ve srovnání s rokem 2019 postoupil do skrutinia stejný počet volebních stran. Rozdělení mandátů mezi volební strany se ovšem proměnilo. Dva mandáty připadly volební straně, která doposud neměla v Evropském parlamentu své zastoupení (PŘÍSAHA a MOTORISTÉ). Nárůst o 1 poslanecký mandát mezi volbami v letech 2019 a 2024 byl také zaznamenán u STAČILO! (z 1 na 2 mandáty oproti KSČM, přičemž jeden mandát získal poslanec navržený KSČM a jeden mandát poslanec navržený SD-SN), Starostové a osobnosti pro Evropu (z 1 na 2 mandáty oproti poslancům zvoleným za hnutí STAN na kandidátce STAN+TOP 09) a ANO (ze 6 na 7 mandátů). Část poslanců naopak ztratily volební strany SPD a Trikolora (pokles ze 2 mandátů na 1 oproti SPD), koalice SPOLU (pokles z 8 na 6 mandátů při součtu KDU-ČSL+ODS+TOP 09) a Piráti (pokles ze 3 mandátů na 1).

Průměrný věk 21 zvolených poslanců byl téměř 47 let. Ve srovnání s předchozími volbami do Evropského parlamentu v roce 2019 se průměrný věk všech zvolených poslanců zvýšil o necelý 1 rok. Ze zvolených poslanců bylo 8 žen (38,1 %), ve srovnání s rokem 2019 se počet zvolených žen zvýšil o 1. Šest zvolených poslanců bylo bez politické příslušnosti, v roce 2019 bylo takovýchto kandidátů o dva méně, tj. 4.

Stejně jako v roce 2019 se nejstarším zvoleným europoslancem stal kandidát SPD a Trikolory Ivan David (v roce 2024 mu bylo 71 let), naopak nejmladším zvoleným europoslancem na území ČR se opět stala Markéta Gregorová (v roce 2024 jí bylo 31 let) z České pirátské strany. Deset europoslanců obhájilo svůj mandát z voleb do Evropského parlamentu v roce 2019. Již potřetí byli do Evropského parlamentu zvoleni Kateřina Konečná ze STAČILO!, koalice KSČM, SD-SN, ČSNS, Luděk Niedermayer a Tomáš Zdechovský, oba z koalice SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09).

6. Výsledky hlasování v územních přehledech

Volby do Evropského parlamentu 2024 proběhly na území České republiky ve 14 714 stálých volebních okrscích, vytvořených podle zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí, ve znění pozdějších předpisů. Organizačně a evidenčně byly vedeny v celkem 6 254 obcích. Zápis o průběhu a výsledku hlasování odevzdaly všechny okrskové volební komise.

Nejčastěji byly vytvářeny malé volební okrsky do 300 voličů, které činily přibližně 33 % všech okrsků v ČR (viz tabulka 13). Volební okrsky do 300 voličů představují přes 60 % všech volebních okrsků v Kraji Vysočina a více než polovinu ze všech okrsků tvoří také na území Jihočeského (přes 53 %) a Plzeňského kraje (téměř 52 %). Největší okrsky s více než 1 200 voliči byly na území České republiky vytvořeny sporadicky, z celkového počtu okrsků jich bylo méně než 5 %. Největší procentuální zastoupení měly okrsky s více než 1 200 voliči na území Moravskoslezského a Zlínského kraje, kde okrsky této velikostní kategorie tvořily přibližně 9 %, resp. 8 % ze všech okrsků.

Kraj Vysočina má nejvyšší podíl jednookrskových obcí z celé republiky. To je důsledek rozdrobené sídelní struktury, která se projevuje velkým množstvím malých obcí s jedním okrskem. Podíl obcí s jedním okrskem zde činil přibližně 89 % všech obcí kraje, zatímco celorepublikový průměr činil 78 %. Naopak nejnižší podíl jednookrskových obcí byl mimo Prahu zaznamenán v Moravskoslezském kraji (66 %), což je důsledkem urbanizované sídelní struktury kraje, kde se častěji objevují populačně velká sídla městského typu. Celý přehled obcí podle počtu volebních okrsků lze vyčíst z tabulky 14.

Minimální počet osob zapsaných do výpisu ze seznamu voličů pro volby do Evropského parlamentu v jednom volebním okrsku na území ČR byl zaznamenán v jednookrskové obci Vysoká Lhota v okrese Pelhřimov (15 zapsaných voličů). Maximální počet voličů přesahující 10 tisíc osob byl zaznamenán v okrscích č. 1 a č. 18 v městské části Brno-střed. Do tohoto seznamu však byly zahrnuty i osoby bez trvalého místa pobytu, resp. s adresou trvalého bydliště na ohlašovacích pobytech (úřadech MČ). Volební účast v těchto největších okrscích

byla proto značně podprůměrná - obálky byly ve volebních místnostech vydány 1,3 %, resp. 3,5 % zapsaných voličů. Absolutně největší počet voličů v jednom okrsku (1 289) přišel k volbám v okrsku č. 1 v obci Psáry (okres Praha-západ). Nejvyšší volební účast byla zaznamenána v okrsku č. 1 v obci Čilá (okr. Rokycany), kde k volbám přišlo 96 % oprávněných voličů (24 z 25 voličů zapsaných do výpisu ze seznamu voličů).

Z hlediska velikostních kategorií obcí byla nejvyšší volební účast zaznamenána v obcích s méně než 250 voliči, kde se voleb zúčastnilo 42,2 % voličů (viz tabulka 8). S rostoucím počtem voličů v seznamu volební účast postupně klesá, přičemž minimální hodnoty dosahuje volební účast v kategorii 8 000 – 14 999 voličů (34,9 %), od této velikostní kategorie se volební účast opětovně zvyšuje nad hranici 36 % v největší kategorii s 35 000 a více voliči v seznamu. Ze srovnání volební účasti v jednotlivých krajích vyplývá dominantní postavení Prahy, která měla ve všech velikostních kategoriích obcí (městských částí, městských obvodů) nejvyšší hodnotu volební účasti, přičemž celková volební účast v Praze (42,58 %) byla o více než 6 procentních bodů vyšší než celorepubliková hodnota. Podprůměrná byla naopak volební účast ve všech velikostních kategoriích obcí v Karlovarském a Ústeckém kraji.

Pro volební strany, které na území České republiky získaly mandáty v Evropském parlamentu, jsou pomocí kartogramů 3 až 9, znázorněny oblasti územní volební podpory podle správních obvodů obcí s rozšířenou působností (dále jen „SO ORP“). Pro tento účel se podpora voličů počítala jako podíl počtu platných hlasů pro danou stranu na počtu platných hlasů ve SO ORP celkem a následně byla sestupně seřazena. Na základě absolutního počtu platných hlasů pro danou stranu v jednotlivých (podle volební podpory seřazených) SO ORP bylo vytvořeno 5 kategorií. Každý barevný odstín v legendě vyjadřuje právě jednu pětinu z celkového počtu v ČR obdržených platných hlasů pro danou volební stranu. Odstíny šedé jsou vykresleny oblasti, kde volební strana měla nejmenší podporu voličů, barevnými odstíny jsou zobrazeny oblasti s podporou největší.

Vítězné hnutí ANO se těšilo největší podpoře voličů prakticky na celém území Ústeckého a Karlovarského kraje, v okresech Tachov, Znojmo, Jeseník, Bruntál, Karviná a Plzeň-jih. Naopak z hlediska volební podpory se jeví jako marginální především Praha a Brno a nejbližší zázemí těchto měst. Relativně nižších zisků dosáhlo hnutí ANO také v Plzni a Českých Budějovicích.

Podpora koalice SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09) byla koncentrována zejména v Praze, Brně, Českých Budějovicích a Plzni a v okolí těchto měst. Vysoké podpory se koalice dočkala také ve Zlínském kraji, což lze přisuzovat vysoké oblibě KDU-ČSL na východní Moravě (kandidáti navržení KDU-ČSL získali ve Zlínském kraji výrazně větší podíl přednostních hlasů ve srovnání s celorepublikovými výsledky). Naproti tomu koalice SPOLU získala relativně nízký podíl hlasů v Ústeckém, Karlovarském a Moravskoslezském kraji, jakož i v okresech Česká Lípa, Tachov, Plzeň-jih a severních okresech Olomouckého kraje.

Napříč kraji relativně vyrovnaná byla podpora koalice PŘÍSAHA a MOTORISTÉ. Mimo Prahu, kde dosáhla pouhých 7,6 % hlasů, získala koalice ve všech krajích mezi 9,9 % a 11,4 % hlasů. Při bližším pohledu se PŘÍSAZE a MOTORISTŮM výrazněji dařilo například v okolí Mladé Boleslavi, na jih od Brna, v západní části Plzeňského kraje a obecně ve SO ORP na tzv. vnitřních periferiích (oblastech na hranicích krajů). Slabších výsledků naopak koalice dosáhla vedle Prahy také na jihovýchodní Moravě a v Moravskoslezském kraji.

Právě v Moravskoslezském kraji, jakož i na celé Moravě (mimo největší moravská města) bylo úspěšné STAČILO!, koalice KSČM, SD-SN, ČSNS. Silnějších výsledků dosáhla koalice také v Ústeckém kraji (zejména ve SO ORP Bílina, Chomutov a Podbořany) a v okrese Tachov. Naopak nižší zisky mělo STAČILO! v Praze a jejím okolí, na 9 % nedosáhlo v Brně, v Libereckém, Středočeském a Královhradeckém kraji.

Podpora Starostů a osobností pro Evropu byla výrazně koncentrována v Libereckém kraji, v Praze a jejím okolí, kde získala přes 12 % hlasů. Nadprůměrných výsledků dosáhla tato strana také v Královhradeckém, Pardubickém a Středočeském kraji a v okolí Brna. Starostům a osobnostem pro Evropu se naopak nedařilo v Moravskoslezském, Ústeckém a Karlovarském kraji, jakož i v okresech Tachov, Prostějov a Kroměříž.

I Česká pirátská strana měla velmi koncentrovanou podporu, především v Praze a Brně, kde získala přes 10 % hlasů. Silnějších výsledků Piráti dosáhli také v nejbližším okolí těchto velkých měst a ve SO ORP Olomouc. Jen okolo 4,5 % naopak strana dosáhla v Ústeckém, Karlovarském, Zlínském a Olomouckém kraji.

Pro koalici SPD a Trikolora platilo, že se jejich volební zisky zvyšovaly spolu se vzdáleností od Prahy, nejsilnější tak byli v Karlovarském, Olomouckém, Zlínském a Moravskoslezském kraji. Vůbec nejvyšších výsledků (přes 7,5 %) dosáhli ve SO ORP Aš, Jeseník a Prostějov. Oproti tomu v Praze a jejím okolí, v okrese Tábor a v severních okresech Vysočiny strana získala méně než 5 % hlasů.

Výsledky voleb v krajích a okresech lze vyhledat v tabulce 4, v sadě tabulek 5 je pak podpora v krajích a okresech rozepsána pro jednotlivé volební strany.

Ve 13 ze 14 krajů získalo nejvíce hlasů hnutí ANO, nezvítězilo pouze na území hlavního města Prahy, kde se umístilo na druhém místě (viz tabulka 6). V Praze zvítězila Koalice SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09), ve všech ostatních krajích skončila druhá, v Jihomoravském kraji získala o pouhých 229 hlasů méně než ANO. Na třetím místě se v Praze umístila Česká pirátská strana, v Libereckém kraji Starostové a osobnosti pro Evropu. V Olomouckém, Zlínském a Moravskoslezském kraji se na třetím místě umístilo STAČILO!, koalice KSČM, SD-SN, ČSNS. Tato koalice skončila také na Vysočině jen o dva hlasy čtvrtá za PŘÍSAHOU a MOTORISTY, kteří se umístili třetí ve zbylých devíti krajích.

Volební zisky volebních stran se liší nejen územně, ale například i podle velikosti obce. Z výsledků prezentovaných v tabulce 9 například vyplývá, že nejmenší obce ovládlo hnutí ANO. V obcích do 249 voličů hnutí získalo 30 % všech hlasů v této velikostní kategorii, v obcích pod 500 voličů přes 29 %. V obcích od 500 do 35 tisíc voličů ANO získávalo okolo 28 % hlasů, v největších obcích (nad 35 000 obyvatel) ale výrazně ztratilo s pouhými 21,5 % hlasů. Podobnou dynamiku lze sledovat u koalice PŘÍSAHA a MOTORISTÉ. V obcích od 250 do 499 voličů sice získala mírně větší podíl než v nejmenších obcích do 249 voličů (11,9 % oproti 11,5 %), poté však se zvětšující se velikostí obce podíl hlasů pro tuto koalici klesal až na 8,7 % v obcích nad 35 000 voličů.

Zcela opačný trend lze sledovat u koalice SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09) a České pirátské strany. Tyto volební strany získaly nejmenší podíly hlasů v nejmenších obcích (18,9 % pro SPOLU, 4,3 % pro Piráty), poté se však jejich zisky téměř pravidelně zvyšovaly, nejvyšší zisky zaznamenaly obě strany v obcích nad 35 000 voličů (26,1 % pro SPOLU, 9,1 % pro Piráty).

Velmi zajímavé jsou rozdíly mezi největší (nad 35 000 obyvatel) a druhou největší (15 000 – 34 999 obyvatel) skupinou obcí. Zatímco v obcích od 15 do 35 tisíc voličů získaly STAČILO! a koalice SPD a Trikolora své nejvyšší podíly hlasů (11,4 %, resp. 6,4 %) a i hnutí ANO v nich oproti některým skupinám méně lidnatých obcí posílilo, Starostové a osobnosti pro Evropu ve druhé největší skupině obcí získali nejmenší podíl hlasů (7,7 %) a i SPOLU a Česká pirátská strana v této skupině oproti některým menším skupinám oslabily. Oproti tomu v obcích nad 35 tisíc voličů získaly všechny strany vládní koalice, jak byla složena v době voleb, své nejvyšší podíly hlasů (26,1 % pro SPOLU, 9,8 % pro Starosty a osobnosti pro Evropu a 9,1 % pro Piráty), pro ostatní volební strany, které získaly mandáty, šlo naopak o skupinu obcí, ve které získávaly nejnižší podíly hlasů (21,5 % pro ANO, 8,7 % pro PŘÍSAHU a MOTORISTY, 8 % pro STAČILO! a 5,4 % pro SPD a Trikoloru). Podrobné výsledky hlasování podle velikostních skupin obcí lze vidět v tabulce 9.

Přestože mělo hnutí ANO ve velikostní kategorii s 35 000 a více voliči nejnižší podíl platných hlasů, dokázalo v 16 z 22 obcí této velikostní kategorie získat absolutně nejvíce hlasů. V ostatních šesti obcích této kategorie (Praha, Brno, Plzeň, Hradec Králové, České Budějovice, Zlín) zvítězila koalice SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09). Ve všech z těchto šesti obcí se ANO umístilo na druhém místě, naopak ve většině z výše zmíněných 16 obcí skončila druhá koalice SPOLU. Výjimkou byl Havířov, kde koalici SPOLU překonalo STAČILO!, koalice KSČM, SD-SN, ČSNS, a Karviná, kde se před SPOLU dostalo STAČILO! i PŘÍSAHA a MOTORISTÉ. Hnutí ANO bylo dominantní i v obcích s 15 000 – 34 999 voliči, zvítězilo dokonce ve 39 ze 41 obcí této kategorie.

Jedinými obcemi, ve kterých bylo hnutí překonáno koalicí SPOLU, byly Písek a Mělník. V tabulce 7 jsou zaznamenány výsledky ve všech obcích s 10 000 a více obyvateli.

V alespoň jedné obci ČR dokázalo zvítězit (nebo se o vítězství v případě shody počtu hlasů podělit) celkem 10 ze 30 zaregistrovaných volebních stran (viz tabulka 11). Vedle stran, které postoupily do skrutinia, šlo o PRO – Jindřicha Rajchla (2 obce), Svobodné (2 obce) a Sociální demokracii (1 obec). Ve 141 obcích získaly nejvíce hlasů shodně dvě volební strany (největší z nich byly Židlochovice, v nichž bylo do volebního seznamu zapsáno 2 936 voličů), v 15 obcích dokonce tři (největší byla Velká Lečice, okres Příbram, se 164 zapsanými voliči), v ostatních 6 098 obcích získal nejvíce hlasů jediný subjekt. V 74,93 % obcí obdrželo nejvíce hlasů hnutí ANO, ve 23,87 % obcí koalice SPOLU. Žádné ze zbylých 8 volebních stran, které zvítězily alespoň v jedné obci, se to nepodařilo ve více než 2 % obcí (nejvíce z nich PŘÍSAHA a MOTORISTÉ s 1,74 %).

Jedinou volební stranou, která zvítězila minimálně v jedné obci (městské části) každého kraje byla koalice SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09), právě této koalici se totiž podařilo zvítězit ve všech městských částech hlavního města Prahy. Ve 13 zbylých krajích se alespoň v jedné obci podařilo zvítězit také hnutí ANO a volební straně STAČILO!, ve 12 krajích (mimo Prahu a Moravskoslezský kraj) zvítězila minimálně v jedné obci také koalice PŘÍSAHA a MOTORISTÉ. Hnutí ANO zvítězilo v největším počtu obcí ve 13 krajích mimo Prahu, koalice SPOLU se v počtu obcí, ve kterých zvítězila, umístila ve všech těchto 13 krajích na druhém místě.

V naprosté většině obcí (více než 98 %) se vyskytla situace, kdy nebyl pro některou konkrétní volební stranu odevzdán žádný platný hlas. Hnutí ANO nezískalo žádný hlas pouze ve 4 (0,06 %) obcích (městských částech) ČR. Šlo ve všech případech o malé obce (do 249 voličů) po jedné ve Středočeském, Ústeckém a Jihomoravském kraji a na Vysočině. Koalice SPOLU nezískala žádný hlas ve 32 (0,5 %) obcích, nejčastěji v Plzeňském kraji, alespoň jeden hlas naopak získala v každé obci (městské části) v Ústeckém, Královéhradeckém, Zlínském a Moravskoslezském kraji a v Praze. Ve více než 95 % obcí získala alespoň jeden hlas také koalice PŘÍSAHA a MOTORISTÉ, STAČILO!, koalice KSČM, SD-SN, ČSNS a Starostové a osobnosti pro Evropu. Hranice 95 % obcí téměř dosáhla i koalice SPD a Trikolora (hlas získala v 94,94 % obcí), v 92,36 % obcí získala alespoň jeden hlas Česká pirátská strana.

Objevily se i volební strany, které ve většině obcí (městských částí) nezískaly žádný platný hlas. Nejčastěji byl tento jev zaznamenán u volební strany Nový směr, která získala alespoň jeden hlas ve zhruba 10 % obcí ČR. V méně než 15 % obcí získaly alespoň jeden hlas také volební strany SENIOŘI SOBĚ a REFERENDUM - Hlas Lidu. V tabulce 12 je zaznamenán počet obcí (resp. městských částí), ve kterých jednotlivé strany nezískaly žádný platný hlas.

7. Výsledky přednostního hlasování

Volič mohl právo přednostního hlasování uplatnit tak, že na hlasovacím lístku pro vybranou politickou stranu, politické hnutí nebo koalici (dále jen „volební strana“) označil maximálně dva kandidáty, kterým tím dával přednost. Pokud volič tohoto práva nevyužil, byl jeho hlas započítán vybrané volební straně, ale žádný z kandidátů nezískal přednostní hlas.

Získané přednostní hlasy byly vyhodnoceny ve skrutiniu při přidělování mandátů volebním stranám. Mandáty přidělené volebním stranám obdrželi jejich kandidáti podle pořadí, v jakém byli uvedeni na hlasovacím lístku, pokud přednostní hlasy voličů neurčily jiné pořadí. Podmínkou pro tuto změnu bylo, aby kandidát měl tolik přednostních hlasů, že to činilo nejméně 5 % z celkového počtu platných hlasů pro tuto volební stranu. Takovému kandidátu náležel mandát přednostně, tj. posunul se v pořadí pro přidělení mandátu na první místo. Bylo-li takových kandidátů v rámci volební strany více, připadly mandáty těmto kandidátům postupně v pořadí podle nejvyššího počtu přednostních hlasů. Byl-li počet přednostních hlasů stejný, rozhodovalo původní pořadí kandidáta na hlasovacím lístku. Nezvolení kandidáti volebních stran s alespoň jedním mandátem se stali náhradníky.

Na hlasovacím lístku mohlo být uvedeno nejvýše o jednu třetinu více kandidátů, než bylo mandátů, které ve volbách do Evropského parlamentu náležely České republice. Pro volby do Evropského parlamentu v roce

2024 to tedy mohlo být 21 + 7 kandidátů, tj. maximálně 28 kandidátů na jednom hlasovacím lístku. Tento maximální zákonem povolený počet 28 platných kandidátů na kandidátní listině využilo celkem 17 volebních stran (56,7 %), naopak za volební stranu č. 7 Urza.cz: Nechceme vaše hlasy kandidoval pouze jeden platný kandidát (viz tabulka 1). Při volbách v roce 2019 nasadilo maximální počet kandidátů do voleb 18 volebních stran (46,2 %), i v těchto volbách byl nejmenší počet platných kandidátů na kandidátní listině 1 (v případě volební strany č. 23 TVŮJ KANDIDÁT).

Tabulka 15 zobrazuje rozdílnou aktivitu voličů v udělování přednostních hlasů podle územních celků. Nejintenzivněji byly udělovány přednostní hlasy na území hlavního města Prahy, kde bylo uděleno přes 36,5 % z maximálně možných přednostních hlasů. Naopak nejméně přednostních hlasů distribuovali voliči v Kraji Vysočina, kde bylo uděleno jen zhruba 26 % z maximálně možných přednostních hlasů. Celostátní průměr přitom byl přibližně 29,5 % z maximálně možných přednostních hlasů.

Využití přednostního hlasování podle volebních stran nabízí tabulka 16. Z volebních stran, které postoupily do skrutinia, udělovali s největší intenzitou přednostní hlasy voliči koalice PŘÍSAHA a MOTORISTÉ, SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09) a Starostové a osobnosti pro Evropu (více než 35 % z maximálně možných přednostních hlasů). Naopak nejméně aktivní v udělování přednostních hlasů byli z volebních stran, které postoupily do skrutinia, voliči hnutí ANO (méně než 22 % z maximálně možných přednostních hlasů).

Ve volbách bylo celkem uděleno 1 752 798 přednostních hlasů, z toho prvních 50 neúspěšnějších kandidátů získalo v součtu 1 516 708 přednostních hlasů, tj. 86,5 %. Absolutně nejvíce přednostních hlasů (171 142) získala Klára Dostálová (ANO). Přes 50 tisíc přednostních hlasů dále obdrželi Filip Turek (PŘÍSAHA a MOTORISTÉ; 152 196 přednostních hlasů), Alexandr Vondra (SPOLU; 118 492 přednostních hlasů), Kateřina Konečná (STAČILO!; 115 386 přednostních hlasů), Luděk Niedermayer (SPOLU; 88 631 přednostních hlasů), Tomáš Zdechovský (SPOLU; 66 948 přednostních hlasů) a Danuše Nerudová (Starostové a osobnosti pro Evropu; 59 577 přednostních hlasů). V tabulce 17a lze najít seznam prvních 50 kandidátů podle absolutního počtu přednostních hlasů.

V relativním vyjádření úspěšnosti jednotlivých kandidátů v získávání přednostních hlasů byl zdaleka neúspěšnější Filip Turek, který byl zakroužkován na bezmála 50 % odevzdaných hlasovacích lístků pro volební stranu PŘÍSAHA a MOTORISTÉ. Na více než 30 % odevzdaných hlasovacích lístků byli dále zakroužkováni: Kateřina Konečná z volební strany STAČILO!, koalice KSČM, SD-SN, ČSNS (40,6 %), Jindřich Rajchl z volební strany PRO – Jindřicha Rajchla (30,3 %), a Johanna Nejedlová z volební strany Strana zelených (30,1 %). Jednalo se ve všech případech o lídry kandidátních listin, kteří jsou veřejně známí a objevovali se jako tváře volebních kampaní těchto volebních stran. Seznam prvních 50 kandidátů podle nejvyššího procenta přednostních hlasů je v tabulce 17b.

Celkem 59 kandidátů (8,75 % z celkového počtu 674 platných kandidátů) získalo takový počet přednostních hlasů, že to činilo nejméně 5 % z celkového počtu platných hlasů odevzdaných pro volební stranu, za kterou kandidát kandidoval (viz tabulka 18). Tuto hranici překonalo také 22 kandidátů stran, které postoupily do skrutinia a 14 z 21 zvolených poslanců.

V důsledku přednostních hlasů voličů byl v šesti případech přidělen mandát kandidátovi, který by jej jinak, bez splnění podmínky získání nejméně 5 % přednostních hlasů, nezískal. Posun na 1. místo a získání mandátu bylo možné vysledovat u kandidáta Ivana Davida (SPD a Trikolora) a Markéty Gregorové (Česká pirátská strana), kteří se oba posunuli ze 2. místa na kandidátní listině na 1. místo a stali se jedinými zvolenými poslanci za své volební strany.

V sadě tabulek 19 je k dispozici podrobný přehled o počtu přednostních hlasů pro kandidáty jednotlivých volebních stran. U těch volebních stran, jejichž kandidáti získali mandát, je také přehled o pořadí zvolení kandidátů a o pořadí náhradníků.